

Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Φλωρίνης για την Κυριακή των Βαΐων

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας](#)

“Η συμμετοχή στις Ιερές Ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδας, είναι καθοριστική. Μέσα από την προσευχή και τη συμμετοχή στα τελούμενα εντός της Εκκλησίας, ζούμε το πάθος και την Ανάσταση του Χριστού. Η λατρεία της Μεγάλης Εβδομάδας δεν είναι απλά στιγμές. Είναι στιγμές που αγγίζουν την αιωνιότητα και την καρδιά μας με το χέρι του Θεού”.

Αυτά ανέφερε μεταξύ άλλων στην Εγκύκλιό του για την Κυριακή των Βαΐων ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Φλωρίνης](#), Πρεσπών και Εορδαίας κ. Ειρηναίος

Παρακάτω ολόκληρη η Εγκύκλιος:

Άγαπητοί αδελφοί καὶ ἀγαπητὲς ἀδελφές μου ἓν Χριστῷ,

Σήμερα ολοκληρώνεται ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή, ποὺ ἄρχισε τὴν Καθαρὰ Δευτέρα. Ἡ πορεία αὐτὴ μας πέρασε μέσα ἀπὸ τὶς δύσκολες δοκιμασίες τοῦ

κόσμου, μᾶς ἐνίσχυσε μὲ τὴ δύναμη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ μᾶς ὁδήγησε μέχρι τὴν ἐξαιρετικὴ ἐμπειρία τῆς Ἀνάστασης τοῦ Λαζάρου καὶ τὴν θριαμβευτικὴ εἴσοδο τοῦ Ἰησοῦ σήμερα στὰ Ἱεροσόλυμα. «Ἴδου ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν ἔρχεται πρὸς καὶ σώζων ἡμᾶς».[1] Σίγουρα ἡ νηστεία καὶ οἱ περιορισμοὶ μας κούρασαν. Ἡ προσπάθεια νὰ νικήσουμε τὸν ἐγωισμό, τὰ συναισθήματά μας δυσκόλεψε καὶ ἡ αὐτοσυγκράτηση στὴ γλῶσσα μας ἀπαιτοῦσε θυσία. Παρὰ τὶς δυσκολίες, προσπαθήσαμε νὰ μὴν προσβάλουμε, νὰ μὴν κατηγορήσουμε, νὰ μὴν ἐκφράσουμε ὀργὴ καὶ κακία. Προσευχηθήκαμε τὴ νύχτα μὲ σιωπὴ, διαβάσαμε τὴ Ἀγία Γραφή, ἀναρωτηθήκαμε τί θέλει νὰ μᾶς πεῖ ὁ Θεὸς μέσα ἀπὸ τὴν εὐλαλή σιωπὴ του καὶ ἐξομολογηθήκαμε, προσπαθώντας νὰ ἀπομακρυνθοῦμε ἔστω καὶ ἐλάχιστα ἀπὸ τὰ βάρη τῶν ἁμαρτιῶν μας. Ἡ συμμετοχὴ μας στὴ Θεία Λειτουργία μας ἐνίσχυσε πνευματικὰ σὲ αὐτὴ τὴν ἀνηφορικὴ πορεία.

Ἄν ὑπῆρξαν ἐντάσεις ἢ ψυχρὲς σχέσεις μὲ ἄλλους, ἡ στιγμὴ τῆς συγχώρεσης ἀποτέλεσε βάλσαμο γιὰ τὴν ψυχὴ μας. Ἄν προσευχηθήκαμε γιὰ ἐκείνους ποὺ μᾶς ἔβλαψαν καὶ μᾶς μισοῦν, σίγουρα βιώσαμε ἐσωτερικὴ γαλήνη. Ἄν ἀντέξαμε μὲ χαρὰ τὶς δοκιμασίες, τὶς προσβολὲς καὶ τὶς ἀδικίες τῶν ἄλλων, τότε νιώσαμε τὴν πληρότητα τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἀγαλλίασης. Ἄν εὐχαριστήσαμε τὸν Θεὸ γιὰ τὶς δοκιμασίες ποὺ μᾶς ἔδωσε, καταλάβαμε τὴν εὐλογημένη παρουσία Τοῦ κοντά μας καὶ τὸ μπόλιασμα μαζί Του. Ἄν δὲν ζητήσαμε νὰ μᾶς ἀπαλλάξει ἀπὸ τοὺς πειρασμούς, εἶδαμε τὴν δύναμή Του νὰ ἐνεργεῖ μέσα μας. Ἄν τὸ “δόξα τῷ Θεῷ” ἦταν πιὸ συχνὸ ἀπὸ τὸ “Κύριε ἐλέησον”, τότε ἡ σκέψη Του εἰσχώρησε βαθιὰ στὴν καρδιά μας καὶ κατανοήσαμε τὰ μυστήρια Του. Ἄν κοινωνήσαμε τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα Του, βιώσαμε τὸν Θεὸ ὡς μέρος τοῦ ἑαυτοῦ μας.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ καθένας μας προσπάθησε νὰ ἐφαρμόσει κάτι ἀπὸ ὅσα ἀνέφερα. Δὲν ἔχει σημασία ἂν δὲν εἶδαμε ἄμεσα ἀποτελέσματα, γιατί τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι δῶρο καὶ εὐλογία τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι δική μας ἐπιτυχία καὶ προβολή. Δὲν πειράζει ἂν κάποιες φορὲς λυγίσουμε, ὁ Θεὸς γνωρίζει τὶς ἀδυναμίες μας, ἀρκεῖ ποὺ ἤμασταν στὴν ἀρένα καὶ ὄχι στὶς κερκίδες. Δὲν ἔχει σημασία ἂν εἴχαμε τὴν πρόθεση νὰ κάνουμε κάτι καλὸ, ἀλλὰ δὲν τὸ ξεκινήσαμε ποτέ. Ὁ Θεὸς ἐκτιμᾷ καὶ τὶς καλὲς μας προθέσεις.

Ἡ Μεγάλὴ Τεσσαρακοστὴ ἔφτασε στὸ τέλος της. Ὅ,τι καλὸ προλάβουμε νὰ κάνουμε, εἶναι ἤδη καταγεγραμμένο ἀπὸ τὸ ἄγρυπνο ὀφθαλμὸ τοῦ Θεοῦ. Κανεῖς νὰ μὴν ἀπογοητευτεῖ ἢ νὰ ντραπεῖ. Ἄς κοιτάξουμε μπροστά, στὸν Γολγοθᾶ καὶ τὸν Σταυρὸ τοῦ Κυρίου. Σὲ λίγες μέρες θὰ ψάλλουμε: “Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου...” καὶ αὐτὸ σημαίνει ὅτι, γιὰ ἐμᾶς, αὐτὴ ἡ ἡμέρα εἶναι ἡ στιγμὴ νὰ συνδεθοῦμε μὲ τὸ Θεῖο Πάθος καὶ νὰ τὸ βιώσουμε στὴ ζωὴ μας. Ἄς μὴν χάσουμε αὐτὴ τὴν τελευταία εὐκαιρία. Προλαβαίνουμε ἀκόμα. Ὁ Χριστὸς μᾶς περιμένει μὲ ἀστείρευτὴ ὑπομονή.

Μέχρι νὰ μπεῖ στὸν τάφο Του, μᾶς περιμένει. Σᾶς παρακαλῶ ᾶς ἀξιοποιήσουμε τὸν θάνατό Του γιὰ νὰ ζήσουμε ἐμεῖς. Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι τὸ τέλος, ἀλλὰ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀγάπης ποὺ νικᾷ τὸν θάνατο καὶ μᾶς δείχνει πῶς νὰ ζοῦμε πραγματικά. Αὐτὸ εἶναι τὸ δῶρο τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο.[2] Ἄς ἐτοιμαστοῦμε γιὰ τὴν λαμπρὴ Ἀνάσταση. Ἄς ἐτοιμαστοῦμε νὰ ζήσουμε τὸ Χριστὸ στὸ μεγαλεῖο τῆς ἀγάπης Του γιὰ μας, στὸ μεγαλεῖο τοῦ Σταυροῦ Του.

Ἀγαπητοί μου, ὑπάρχει Θεὸς καὶ μᾶς ἀγαπᾷ. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ πιὸ δυνατὴ δύναμη στὸν κόσμο, ὅχι γιατί μᾶς προστατεύει ἀπὸ τὰ πάντα, ἀλλὰ γιατί μᾶς δίνει τὴ δύναμη νὰ ἀντέξουμε τὰ πάντα. Ὁ Χριστὸς παραμένει ἄγρυπνος καὶ μᾶς περιμένει ὅλους, χωρὶς ἐξαιρέσεις. Μὴν ἀμφιβάλλετε γι' αὐτό. Μὴν φοβᾶστε τὸ Θεό. Εἶναι καθημερινὰ μαζί μας λέγοντάς μας «Ἐγὼ εἰμί».[3] Ζῆστε γιὰ χάρη Του, γεμίστε τὴ ζωὴ σας μὲ τὴν παρουσία Του, ἀπολαῦστε τὸν κόσμο Του καὶ χαρεῖτε μὲ τὰ δῶρα Του. Πιάστε Τὸν ἀπὸ τὸ χέρι καὶ νιώστε τὴν καρδιά Του στὴν καρδιά σας. Δεχτεῖτε τὴν ἀγάπη Του καὶ ἐνωθεῖτε μὲ τὴ θεότητά Του. Κληρονομήστε τὴ Βασιλεία Του, κάτι ποὺ δὲν εἶναι κάπου μακριά, εἶναι ἐδῶ, στὴν καρδιά μας, ὅταν ἀφήνουμε τὴν ἀγάπη Του νὰ κυβερνᾷ τὴ ζωὴ μας. «Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν».[4]

Ἀπὸ σήμερα τὸ ἀπόγευμα μὲ τὴν πρώτη ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου ξεκινᾷμε τὴ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα. Γιὰ νὰ συμμετέχουμε ὅμως μὲ πνευματικὴ προετοιμασία καὶ εἰλικρινῇ κατάνυξη σὲ αὐτή, μπορούμε νὰ ἀκολουθήσουμε τὰ ἀκόλουθα τρία βήματα:

Πρῶτο βῆμα: Προσευχὴ καὶ μετάνοια

Ἡ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα εἶναι ἡ κατάλληλη στιγμή γιὰ νὰ ἐπανασυνδεθοῦμε μὲ τὸν Θεὸ μέσα ἀπὸ τὴν προσευχὴ καὶ τὴν ἐξομολόγηση. Ἀφιερῶστε χρόνο κάθε μέρα γιὰ προσωπικὴ προσευχὴ καὶ μετάνοια, ἀναγνωρίζοντας τὶς ἀδυναμίες σας καὶ ζητῶντας συγχώρεση ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους. Μὲ αὐτὸ τὸν ἀπλὸ τρόπο μένουμε ἐνωμένοι μακριὰ ἀπὸ αἱρέσεις καὶ σχίσματα ἔχοντας στὰ θεμέλια αὐτοῦ τοῦ πνευματικοῦ οἰκοδομήματος τὴν ὑπακοή.

Δεύτερο βῆμα: Συμμετοχὴ στὶς Ἱερὲς Ἀκολουθίες

Ἡ συμμετοχὴ στὶς Ἱερὲς Ἀκολουθίες τῆς Μεγάλῃς Ἑβδομάδας, εἶναι καθοριστικὴ. Μέσα ἀπὸ τὴν προσευχὴ καὶ τὴ συμμετοχὴ στὰ τελούμενα ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας, ζοῦμε τὸ πάθος καὶ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Ἡ λατρεία τῆς Μεγάλῃς Ἑβδομάδας δὲν εἶναι ἀπλᾶ στιγμές. Εἶναι στιγμές ποὺ ἀγγίζουν τὴν αἰωνιότητα καὶ τὴν καρδιά μας μὲ τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ.

Τρίτο βήμα: Νηστεία καὶ ἐγκράτεια

Ἡ νηστεία αὐτὴ τὴν ἑβδομάδα εἶναι μιὰ εὐκαιρία γιὰ ἐσωτερικὴ καθαρότητα καὶ πνευματικὴ ἐνδυνάμωση. Προσπαθήστε νὰ τηρήσετε τὴν νηστεία μὲ σεβασμό, ὄχι μόνο σὲ σχέση μὲ τὸ φαγητό, ἀλλὰ καὶ σὲ σχέση μὲ τὶς σκέψεις καὶ τὶς πράξεις σας. Ἡ πραγματικὴ δύναμη τῆς ἐγκράτειας βρίσκεται στὴν ἱκανότητά μας νὰ ἐλέγχουμε τὶς ἐπιθυμίες μας, μὲ σκοπὸ νὰ ἀναπτύξουμε ἕναν πιὸ συνειδητὸ καὶ βαθὺ τρόπο ζωῆς, ἐστιάζοντας στὴν ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ πρόοδο. Ἡ ἐγκράτεια δὲν εἶναι ποινὴ, εἶναι μιὰ ἐπένδυση στὴν πνευματικὴ εὐημερία!

Ἀγαπητοί μου,

Μὲ αὐτὸ τὸ βηματισμὸ αὐτὴ ἡ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα θὰ εἶναι μιὰ ὁμορφὴ πορεία πρὸς ἕναν κόσμον ὅπου τὰ προβλήματα δὲν χρειάζεται νὰ λύνονται, γιατί ἐξαφανίζονται μπροστὰ στὴ Θεία ἀγάπη. Ἄς ἀκολουθήσουμε λοιπόν, ὅλοι μας τὸν δρόμον τῆς θυσίας γιὰ νὰ εἰρηνεύσουμε ὅπως τονίζει καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στὰ κείμενά του. «Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν».[5] Μόνο μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ γευθοῦμε τὴν ἀληθινὴ χαρὰ τῆς Ἀνάστασης.

Σᾶς εὐχόμαι νὰ ζήσετε ὁμορφα καὶ μὲ πνευματικὴ χαρὰ αὐτὴ τὴ Μεγάλῃ καὶ Ἀγία Ἑβδομάδα.

[1] Ζαχ. 9,9

[2] Ἐφεσ. 2, 8

[3] Μάρκ. ιδ´62

[4] Λουκ. 17,21

[5] Εφεσ. β 14

Μὲ εὐχὲς γιὰ καλὴ καὶ εὐλογημένη Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα,

Εἰσκοπός σας,

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ